Ankenævnet *for* Forsikring

Den 7. november 2018 blev i sag nr. 92349:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har en bilforsikring. Klagerens advokat har i klageskema modtaget i nævnet den 24/5 2018 blandt andet anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> LB Forsikring har afvist at imødekomme min klients (Herefter forsikringstager) krav på erstatning i forbindelse med tyveriskade af bil med registreringsnummeret … og af mærket …, hvorfor denne klage er nødvendiggjort. Tyveriskaden opstod den 27. november 2017 i forbindelse med, at forsikringstager havde udlånt sin bil til sit barnebarn, der lånte bilen i forbindelse med en køretur til en nærliggende biograf. Efter biografturen blev bilen konstateret stålet, hvilket blev anmeldt til LB Forsikring den 3. december 2017. LB Forsikring har i forbindelse med deres afslag på dækning anført, at forsikringstager ikke har været den reelle ejer af bilen, trods dette er blevet dokumenteret gennem købsaftale og registreringsattest. LB Forsikring har fundet det mistænkeligt, at den i sagen tyveriskadede bil tidligere har været ejet og handlet af forsikringstagers søn, til trods for at den tidligere handel er blevet dokumenteret gennem både skriftlig købsaftale samt dokumentation af købesum via bankoverførsel. LB Forsikring har endvidere i forbindelse med tyveriskaden anført, at bilmodellen henvender sig til det yngre publikum, uden at dette dog ved den oprindelige aftaleindgåelse blev anset som en hindring for tegning af forsikringstagers kaskoforsikring. LB Forsikring har i øvrigt anført, at LB Forsikring har været i en vildfarelse omkring at forsikringstagers barnebarn skulle være forsikringstagers ægtefælle, til trods for at forsikringstager på intet tidspunkt har opgivet oplysninger af denne art. LB Forsikring har endvidere anført, at såfremt forsikringstager skulle være at anse for den reelle ejer af bilen, har forsikringstagers barnebarn og dennes samlever været de reelle brugere af bilen, hvorfor LB Forsikring af denne grund mener sig fritaget for at yde dækning for den opståede skade. Forsikringstagers barnebarn samt dennes samlever har imidlertid ikke været at anse som faste brugere af bilen, hvorfor forsikringstager har krav på fuld dækning i henhold til den tegnede forsikring. LB Forsikring har trods fuld dokumentation for tyveriskaden samt ejerforholdet, fastholdt ikke at yde dækning for herfor. LB Forsikring har

gennem sagen lagt vægt på usaglige hensyn og har i det hele uberettiget mistænkeliggjort forsikringstager samt dennes familie. Ligeledes af denne grund bedes sagen fremlagt til afgørelse ved Ankenævnet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
LB Forsikring skal tilpligtes at betale fuld dækning for tyveriskaden til forsikringstager."

Selskabet har i brev af 12/6 2018 til nævnet blandt andet oplyst:

"Vores primære påstand er, at vores tidligere medlem aldrig har været reel ejer af bilen, hvorefter hun ikke, jf. fal. § 35, havde lovlig interesse i at forsikre denne.
Vi har på baggrund af vores primære påstand tilbagebetalt alt betalt ansvars- og kaskopræmie fratrukket vores skadeudgifter.

Vores sekundære påstand er, at såfremt nævnet måtte finde, at vores tidligere medlem havde lovlig interesse i bilen, var de reelle brugere af bilen vores tidligere medlems barnebarn … (født [1980'erne]) – herefter benævnt … samt hans kæreste … – herefter benævnt … Ingen af disse kunne have tegnet kaskoforsikring for den omhandlende bil i selskabet, hvorefter de anmeldte skader ikke ville være dækningsberettigende.

Sagsfremstilling:
…
Bilen blev indregistreret i april 2006 med vores tidligere medlems søn … (født [1960'erne]) – herefter benævnt … – som ejer og bruger. Vores tidligere medlems søn var registreret som ejer og bruger af bilen frem til 18. januar 2016, hvor bilen blev indregistreret til [person] (født [1990'erne]) – herefter benævnt …

[Klagerens søn] anerkender at kende [person], ligesom det fremgår af kommentarer på Facebook, at [klagerens barnebarn] og [person] tillige kender hinanden.

Bilen blev den 26. april 2016 indregistreret til vores tidligere medlem (født [1940'erne]) som ejer og bruger.

Bilen var efter indregistreringen til vores tidligere medlem impliceret i fire skadetilfælde. Den 15. november 2016, 11. april 2017 og 23. august 2017 fik bilen skader på tidspunkter, hvor denne blev anvendt af vores tidligere medlems barnebarns kæreste … I de tre skadeanmeldelser benævner [klagerens barnebarns kæreste] bilen som 'vores bil' og 'min bil', ligesom hun fsva. skaden sket den 11. april 2017 angiver sig selv som værende 'fast bruger'.

Den 27. november 2017 blev bilen anmeldt stjålet fra en parkeringsplads. Bilen blev på tidspunktet for det anmeldte tyveri anvendt af [klagerens barnebarn] og [barnebarns kæreste].

I forbindelse vores behandling af sagen ønskede vores tidligere medlem, at kontakten til os blev varetaget af [søn]. Vores skadekonsulent talte i den forbindelse med [søn] tre gange. Under samtalerne kom det bl.a. frem at:
- Vores tidligere medlem ikke længere ser så godt
- Vores tidligere medlem anvender bilen som passager – ikke som fører
- [Barnebarn] har efter indtegningen fået adresse hos sin farmor, vores tidligere medlem.

- [Søn] reagerede ikke, da [person] blev nævnt.
- [Søn] var uforstående over for, at [person] havde haft den til salg på nettet.
- [Søn] nævnte ikke i de første to samtaler, at han selv var tidligere ejer af bilen og dette kort tid før bilen blev indregistreret til vores tidligere medlem. Han indrømmede først dette direkte adspurgt i den tredje samtale med vores skadekonsulent.
- [Søn] oplyste, at han ikke kunne huske, hvad han selv havde fået for bilen, da han solgte denne til [person].
- [Søn] oplyste, at han alene anvendte kontanter
- [Søn] oplyste dog, at han kunne dokumentere sit salg af bilen til [person] ved hjælp af et kontoudtog.
- [Søn] oplyste, at han ikke vidste, hvor meget hans mor havde betalt for bilen. Han skød dog på 400.000-450.000 kr.
- [Søn] oplyste, at hans mor i 2009 havde optaget et lån på 600.000-800.000 kr. og at hun havde fået dette beløb udbetalt i kontanter. Det var [klagerens søns] vurdering, at vores tidligere medlem måtte have betalt for bilen i 2016 med pengene lånt i 2009.

<u>Vores primære påstand – manglende lovlig interesse:</u>
Den 28. september 2015 underskrev [søn] og [person] en salgskontrakt om overdragelse af den omhandlende bil fra [søn] til [person] til en pris på 375.000 kr.
Salgskontrakten er usædvanlig derved, at købesummen skulle erlægges i ikkedefinerede rater samtidig med, at køber allerede fra underskriftsdatoen skulle afholde alle udgifter til vægtafgift og forsikring, mens sælger beholdt rådigheden over bilen frem til sidste rate var betalt. Da der er tale om en bil, der er relativt dyr i vægtafgift og forsikring, betød det, at [person] accepterede en for ham helt unødvendig udgift på flere tusinde kroner.

Det fremgår af både salgskontrakten og kontoudtog fra [søn], at nogle af raterne blev betalt inden for en tidsmæssig kort periode. I perioden fra den 3. november 2015 til den 12. november 2015 har [person] f.eks. betalt fire rater med et samlet beløb på 255.000 kr.

Det fremgår af dokumentationen for betaling fra [person] til [søn], at 1. rate på 50.000 kr. ikke fremgår af kontoudtoget, ligesom sidste rate på 20.000 kr. aldrig synes betalt fra [person] til [søn].

Den omhandlende bil blev indregistreret til [person] den 18. januar 2016. Allerede den 5. januar 2016 – 13 dage før han overtog det formelle ejerskab – havde han dog sat bilen til salg på Facebook.

Den 26. april 2016 købte vores tidligere medlem angiveligt bilen af [person] for 210.000 kr. Det er dog ikke dokumenteret, at der har fundet en pengeoverførsel sted. Vores tidligere medlems søn, [søn], henviser til, at vores tidligere medlem lånte et større kontantbeløb i 2009 – 7 år forud for købet af bilen. [Søn] forklarede, at vores tidligere medlem lever meget spartansk, hvorfor der må være penge tilbage fra lånet optaget i 2009. Det er vores opfattelse, at lånet i 2009 ikke blev optaget uden årsag, hvorfor pengene formentlig er blevet anvendt flere år forud for købt af den omhandlende bil i 2016. Herudover stemmer [klagerens søns] forklaring om, at vores tidligere medlem fortsat havde et større kontantbeløb tilbage, da hun lever meget spartansk meget dårligt sammen med, at hun købte en bil af en type, der er relativt dyr i vægtafgift og forsikring. Dette særligt, når hun har nedsat syn og ikke selv er fører af bilen.

Vores tidligere medlem blev født i [1940'erne]. Bilen hun angiveligt har købt er i henhold til [persons] annonce med *'alt i udstyr, dobbelt udstødninger med fjernbetjening til hvor du kan slå lyden til om den skal brøle eller om den skal være lydløs… Der medfølger … fælger'.*

Det er vores opfattelse, at der aldrig har fundet en reel handel af bilen sted.
Bilen er blevet overdraget mellem personer, der kender hinanden og dette for beløb uden nærmere sammenhæng. Vi finder det usandsynligt, at en person, der kender familien, sætter 165.000 kr. til ved en bilhandel på kun få måneder.

Vi må således fastholde vores primære påstand, hvorefter vores tidligere medlem ikke har haft lovlig interesse i bilen. Bilen kunne således ikke, jf. fal. § 35, være genstand for skadeforsikring tegnet af hende. Vi har af samme årsag tilbagebetalt både ansvars- og kaskopræmie for forsikringsperioden. Dette med fradrag af vores afholdte skadeudgifter.

<u>Vores sekundære påstand – brugerforholdene:</u>
Det fremgår af den telefoniske forklaring fra [søn], at vores tidligere medlem har nedsat syn og blot lader sig fragte rundt i bilen som passager. Han fortæller i den forbindelse, at [barnebarn] er flink til at køre vores tidligere medlem til hendes aftaler.

I perioden hvor bilen var indregistreret til LB Forsikring, blev der anmeldt fire skader. De tre første skader skete på tidspunkter, hvor [barnebarns kæreste] var fører. Ved den senest anmeldte skade blev bilen anvendt af [barnebarn] og [barnebarns kæreste] sammen.

Vores tidligere medlem var i forsikringsperioden medlemsberettiget til LB Forsikring på baggrund af et medlemskab hos FDM. FDM-medlemsskaber omfatter ægtefæller og hjemmeboende børn under 20 år. Det betyder, at hverken [barnebarn] eller [barnebarns kæreste] var omfattet af FDM-medlemskabet og derved medlemsberettigede til LB Forsikring. Ifølge vores oplysninger har hverken [barnebarn] eller [barnebarns kæreste] heller ikke været medlemsberettigede til en af vores andre medlemsgrupper, hvorfor vi allerede af den grund ville have afvist at tegne kaskoforsikring for bilen, såfremt vi ved indtegningen havde kendt til de rette brugerforhold.

Den omhandlende bil er af en type, der i LB Forsikring kategoriseres som en 'bilgruppe 17-bil'. For biler i bilgruppe 17 kræves for kaskoforsikring, at brugeren kan få elitestatus. Elitestatus kræver som minimum, at brugeren er fyldt 30 år samt at denne har en indboforsikring og en ulykkes-, hus- eller sommerhusforsikring hos os.

[Barnebarn] og [barnebarns kæreste] var ikke fyldt 30 år i forsikringsperioden, ligesom ingen af dem havde tegnet forsikringer hos os. Vi ville således ligeledes på baggrund af biltypen have afvist at tegne kaskoforsikring for den omhandlende bil, såfremt vi på indtegningstidspunktet havde været bekendt med de korrekte brugerforhold.

Vi må herefter fastholde vores sekundære påstand, hvorefter vi ikke kunne have tegnet kaskoforsikring til hverken [barnebarn] eller [barnebarns kæreste], da ingen af dem opfylder vores medlemskriterier, ligesom den omhandlende bil er af en type, som de, med deres manglende mulighed for elitestatus, ikke ville have kunnet tegne kaskoforsikring for.

Såfremt nævnet ikke tager vores primære påstande til følge, er det således vores påstand, at kaskoforsikringen skal opsiges med tilbagevirkende kraft til indtegningstidspunktet jf. fal. § 6 stk. 2.

Dette vil medføre, at vi skal tilbagebetale kaskopræmie for perioden med fradrag af vores skadeudgifter. På baggrund af vores primære påstand har vi dog allerede tilbagebetalt både ansvars- og kaskopræmien med fradrag af vores skadeudgifter.

Konklusion:
Det er vores klare opfattelse, at den oprindelige indtegning af forsikringen var i strid med fal. § 35, da vores tidligere medlem ikke har haft lovlig interesse i bilen. Der er ikke frembragt dokumentation for, at bilen er overgået til vores tidligere medlems reelle ejerskab.

Såfremt nævnet måtte finde, at vores tidligere medlem havde lovlig interesse i bilen, må vi fastholde afvisningen af det anmeldte tyveri under henvisning til, at vi aldrig ville have tegnet kaskoforsikring for bilen, såfremt vi ved indtegningen havde haft kendskab til, hvem bilens reelle brugere var. Den omhandlende bil er indregistreret med vores tidligere medlem som både ejer og bruger. Ifølge oplysningerne i sagen er hun alene ind imellem passager i bilen.
Brugerregistreringen var således forkert og såfremt vi på indtegningstidspunkt havde kendt til de rette brugerforhold, ville kaskoforsikring aldrig være blevet indtegnet."

Selskabet har i brev af 21/6 2018 til nævnet fremsendt uddrag af telefonsamtaler mellem selskabet og klagerens søn. Det fremgår heraf blandt andet:

"Første samtale den 20. december 2017 kl. 13:20:
…
03:20
LB; *Det er fordi, jeg har jo fundet den her bil inde på Facebook, den her [bil], der nu er stjålet. Der har den være til salg inde på Facebook*
[Søn]; *Har den været til salg på Facebook*
LB; *Ja, der ligger en annonce….*
[Søn]; *Okay*
LB; *…inde hos en af de der Facebook-brugere, hvor den bliver solgt inde fra*
[Søn]; *Okay, hvem er Facebook-brugeren der, undskyld jeg spørger*
LB; *Var det ikke noget med …, synes jeg. Det er [person], hvis jeg husker rigtigt*
[Søn]; *…, den skal jeg lige have en gang til, hvad hed han?*
LB; *Jeg skal lige have det rigtige…*
[Søn]; *En Facebook-bruger der har den til salg?*
LB; *har haft den til salg*
[Søn]; *Hvor mange år siden er det?*
LB; *Jeg skal lige finde den… Han hedder …*
[Søn]; *Du siger …*
LB; *Ja eller … [red. ændrer udtalelsen på efternavnet lidt]. Den har været til salg i januar 2016*
[Søn]; *Okay ja*
LB; *Er det der [klageren] køber den, ved du det?*
[Søn]; *Av av av, nej, det skal altså være usagt. Det kan jeg ikke svare på. Hun har købt den der, hvor den blev indregistreret i hendes navn og der samtidig bliver tegnet forsikring. Det må være der, at min mor køber den*
LB; *Der er så 4. måned 2016, at hun tegner den ind.*
…
06:30

LB; H*vor meget kører hun [red. vores tidligere medlem] i bilen?*
[Søn]; *Min mor ser ikke så godt længere, så det er mest os andre, der kører hende rundt når hun skal noget.*
…
07:58
LB; *Vi har tre skader med [barnebarns kæreste] som chauffør og så har vi senest en skade, hvor den bliver parkeret af [barnebarn]. Så de fire skader vi egentlig har, der er der andre personer, der har kørt i bilen*
[Søn]; *Jo, derfor kan de jo godt have kørt min mor, hun bliver jo stadig fragtet rundt i den. Hun er jo med som passager*

Anden samtale den 20. december 2017 kl. 15:10:
01:40
LB; *Hvis vi nu tager den her, der er stjålet. Hvor tit har din mor selv kørt i den?*
[Søn]; *Hvor tit hun selv har kørt i den? Det skal jeg ikke kunne svare på, må jeg sige, at hun gør det.*
LB; *Du nævnte at hun havde dårligt syn osv.*
[Søn]; *Hun er blevet svagtseende. Det er ligesom med en direktør, der har en direktørbil og så ansætter han en til at køre sin bil….*
…
03:15
[Søn]; *[Barnebarn] er sådan en knægt, der gør rigtig meget for sin farmor og meget gerne vil køre hende, når hun skal til … eller som kører hende op til bussen, når hun skal til frokost oppe nordpå og han kører hende til fodlægen…*
…
04:05
LB; *…hvem er det, der betaler bilen?*
[Søn]; *Det går jeg da sandelig ud fra er min mor, der betaler for bilen.*
LB; *Der må jo på en eller anden måde være hævet nogle penge et eller andet sted, kunne jeg forestille mig. Sådan foregår det i hvert fald tit.*
[Søn]; *Ja, eller de har været hjemme under hovedpuden. Det skal jeg prøve at høre hende ad om, hvordan hun har betalt den*
LB; *Kan du ikke vende tilbage med det.*
[Søn]; *Jo det kan jeg godt. Du vil simpelthen gerne vide, hvordan hun har betalt den?*
LB; *Ja, jeg vil godt vide, hvordan bilen er betalt*
[Søn]; *Okay, altså om den er betalt kontant, eller?*
LB; *Ja eller med en overførsel eller med en bankcheck. Der er mange måder at gøre det på. Det afhænger af, hvem man er. Som du selv siger, så er der jo nogen, der ligger højt på hovedpuden.*
[Søn]; *Ja, men jeg kan godt lide kontanter. Jeg bruger kun kontanter.*
LB; *Hvad siger du?*
[Søn]; *Jeg bruger kun kontanter. Jeg bruger ikke alt det andet der, det bryder jeg mig ikke om. Jeg er lidt gammel på det. Så ved man, hvad man har.*

Tredje samtale den 20. december 2017 kl.15:50:
00:07
[Søn]; *I forbindelse med min fars bortgang, der optager de kort forinden et lån på 6-800.000, som bliver hævet kontant. Nogen af dem blev brugt til at købe bilen for. Det er i omkring 2009, at pengene bliver hævet.*

LB; *I 09, men din mor køber bilen i 16*
[Søn]; *Ja, det kan da godt være, hun lever meget spartansk. Hun har sikkert haft dem liggende hjemme lige ind til hun købte bilen og hun har sikkert flere tilbage.*
LB; *Hold da op, hvad giver hun for bilen, har du hørt hende om det?*
[Søn]; *Nej, det har jeg ikke.*
LB; *Er hun der, kan du ikke lige spørge hende?*
[Søn]; *Nej nej, jeg ringede til hende. Det aner jeg ikke, hvad hun har givet for den*
LB; *Du har slet ikke nogen idé om det?*
[Søn]; *Ikke umiddelbart nej, det har jeg ikke, jeg ved ikke, om det er i omegnen af 400-450.000. Jeg ved det ikke*
LB; *For bilen?*
[Søn]; *Det var et skud*
LB; *450.000*
[Søn]; *Det er et skud, det er et skud*
LB; *Men hvad fik du for den?*
[Søn]; *Hvad jeg fik for den? Hvad mener du?*
LB; *Du har jo ejet bilen inden [person] ejer den?*
[Søn]; *Jja*
LB; *Så det jeg mener er, hvad fik du for den?*
[Søn]; *Jeg kan ikke se, at det kommer sagen ved hvad jeg har fået. Det er vel lige meget hvad jeg har fået?*
LB; *Jamen, du siger 450.000*
[Søn]; *Et skud, jeg tror hun har fået eller hun har betalt for den*
LB; *Men hvad fik du for den?*
[Søn]; *Det kan jeg sgu ikke huske, der er mange biler i dag. Det kan jeg ikke se kommer sagen ved, hvad jeg har fået for den*
LB; *Jamen det er bare, hvis nu bilens handelsværdi er 200.000 og du skyder den til 450.000, når du kun har fået 200. Så kan jeg ikke se, hvorfor du siger 450 til mig. Så jeg spørger til hvad…*
[Søn]; *At jeg kun har fået 200?*
LB; *Nej, jeg ved ikke, hvad du har fået for den, det er derfor jeg spørger dig.*
[Søn]; *Jeg kan da kigge mine bankpapirer igennem, nej, jeg ved det faktisk ikke*
LB; *Men bankpapirer. Du har lige fortalt mig, at du kun handler kontant?*
[Søn]; *ja, derfor må man godt sætte dem i banken, ik´?*"

Klagerens advokat har den 20/7 2018 til nævnet blandt andet anført:

"**<u>Selskabets primære påstand - Manglende lovlig interesse:</u>**
[Søn] salg af bil til [person]
[Søn] er tidligere ejer af bilen, men videresolgte denne til [person], hvilket er dokumenteret ved købskontrakt, jf. bilag K. Betaling for bilen er sket ved en kontant udbetaling på 50.000,00 kr. overdraget til [søn] den 01.10.2015. Herefter er samlet betaling på 305.000,00 kr. sket ved bankoverførsler, hvilket er dokumenteret via kontoudtog fra [bank], jf. bilag K. Det overførte beløb til [søns] konto er endvidere godkendt af SKAT, idet der var tale om beløb hidhørende fra salg af køretøj, jf. **Bilag 1**. Sidste rate på 20.000 kr. blev afregnet kontant til [søn] ved den endelige og formelle overdragelse af bilen til [person] med en samlet overdraget købesum på i alt 375.000,00 kr.

[Søn] sikringsagt i henhold til salgskontrakt
Salgskontraktens indhold om råderet og besiddelse regulerede [klagerens søns] ejendomsret til bilen indtil sidste rate af købssummen var betalt. Bestemmelsen skulle forstås således, at [søn] til enhver tid kunne kræve bilen tilbage fra [person], såfremt denne ikke kunne formå at betale for bilen. [Person] var således ikke berettiget til at råde over bilen som reel ejer, indtil bilen var endeligt afregnet. [Person] fik derimod allerede fra den 28.09.2015 mod kontant udbetaling udleveret bilen til fri afbenyttelse i den mellemliggende periode. [Person] har således ikke unødigt afholdt udgifter til forsikring og vægtudgift, uden af kunne drage nytte heraf, idet [person] har haft adgang til at benytte bilen i hele afdragsperioden. Der er endvidere tale om et køb mellem to private, der handler uden for deres erhverv, og som har anset denne aftale om sikring af ejendomsforbeholdet for gældende og effektiv.

[Person] salg af bil til Klager
[Person] bliver i forbindelse med købet af bilen opmærksom på en række personlige, økonomiske udfordringer, der gør det umuligt for [person] at beholde bilen. [Person] anser sig ifølge klagers oplysninger nødsaget til hurtigst muligt at afhænde bilen til anden side, trods dette ville medføre et økonomisk tab. Klager tilbød i den forbindelse at købe bilen fra [person], idet Klagers tidligere bil, der i øvrigt var af samme bilmærke (…), ikke længere kørte tilfredsstillende. Heri lå naturligvis ligeledes Klagers mulighed for at gøre en god handel. Købet er dokumenteret ved købskontrakt samt ved registrering i de offentlige registre, jf. bilag K.

Købet af bilen blev foretaget med midler fra Klagers kontante beholdning hidhørende fra et banklån optaget i Klagers faste ejendom. Dette kontante beløb har efterfølgende været henlagt i en bankboks, hvorfra Klager løbende har kunnet afhente kontante beløb, hvor dette har været fundet nødvendigt. Som bilag vedlægges udskrift fra [bank], hvoraf fremgår, at Klager har foretaget den i sagen omtalte, kontante hævning på i alt 800.000,00 DKK., jf. **Bilag 2**.

Endvidere må det anføres, at Klager siden købet af bilen har været den registrerede ejer og bruger af bilen, herunder at Klager i hele perioden har afholdt udgifter til forsikring, vægafgift samt anden vedligeholdelse. Hertil er der ikke andre der har gjort krav på bilens værdi i forbindelse med tyveriskaden, hvorfor det fremstår besynderligt såfremt Klager ikke skulle være bilens retmæssige ejer. Selskabets påstand om, at Klager aldrig har været reel ejer af bilen, må derfor afvises.

<u>Selskabets sekundære påstand – Brugerforholdende:</u>
Selskabet har oplyst, at det i en tidligere skadeanmeldelse vedrørende et uheld den 11. april 2017 har fået oplyst, at bilens fører – [barnebarns kæreste] – var fast bruger af køretøjet. Selskabet orienterede ikke ved den lejlighed klageren om, at der var afgivet urigtige oplysninger vedrørende ejer/bruger forholdet. Under henvisning til forsikringsaftalelovens § 8, må selskabet således være afskåret fra at gøre denne indsigelse gældende. Det bemærkes endvidere, at det forhold, at skaden om muligt er blevet betalt af modpartens selskab, ikke kan føre til andet resultat, jf. Ankenævnets afgørelse 66.188.

<u>Konklusion:</u>
Til Selskabets primære påstand skal det således modsætningsvis fastholdes, at Klager har været at anse for den reelle og retmæssige ejer af bilen, hvorfor Klager har haft en lovlig interesse i at forsikre denne, jf. forsikringsaftaleloven § 35. For så vidt angår Selskabets subsidiære påstand, må denne afvises, idet retten til at gøre indsigelsen gældende, er fortabt."

Selskabet har i brev af 8/8 2018 til nævnet blandt andet bemærket:

> "Vores primære påstand – manglende lovlig interesse:
> Det er fortsat vores påstand, at vores medlem ikke kan have haft lovlig interesse i bilen, hvorefter bilen ikke, jf. fal. § 35, kunne være genstand for en skadeforsikring tegnet af hende. Af samme årsag har vi tilbagebetalt både ansvars- og kaskopræmie for hele forsikringsperioden, dog med fradrag af afholdte skadeudgifter.
>
> Bilen blev angiveligt solgt fra vores tidligere medlems søn til [person], der kender familien, for 375.000 kr., hvorefter den 3 måneder senere blev solgt til vores tidligere medlem for blot 210.000 kr.
>
> Salget mellem vores tidligere medlems søn og JE er dokumenteret ved en kontrakt samt bankoverførsler for 305.000 kr. Dette uagtet, at vores tidligere medlems søn til vores skadekonsulent oplyste, at han alene anvender kontanter.
> Senere ændrede han dog denne forklaring til, at han kunne finde på at sætte sine kontanter i banken. Men anvendelse af bankoverførsler, bankchecks mv. afviste han.
>
> Salget mellem [person] og vores tidligere medlem er tillige dokumenteret ved en kontrakt. Der er dog ingen dokumentation for, at betalingen rent faktisk har fundet sted.
>
> Vi er tidligere blev oplyst om, at betalingen fra vores tidligere medlem til [person] skete med kontanter fra et lån optaget i 2009. Af vores tidligere medlems advokats indlæg fremgår nu, at de 210.000 rettelig blev betalt med kontanter hidhørende fra et lån optaget i fast ejendom i 2006. Vi finder det usandsynligt, at vores tidligere medlem i 2006 optog et lån i en fast ejendom uden et reelt formål. Dette særligt under henvisning til omkostningerne ved at optage et lån, renteudgifter, bidragssatser mv. Vi finder det således usandsynliggjort, at hun havde 210.000 kr. i kontanter hidhørende fra et lån i 2006. Herudover undrer det os, såfremt hun skulle have betalt et så stort kontant beløb uden at have modtaget kvittering for modtagelsen.
>
> Hertil undrer det os, at vores tidligere medlem fandt anledning til at købe en bil af den omhandlende type på et tidspunkt, hvor hun ikke længere selv var i stand til at føre en bil.
>
> Vores sekundære påstand – brugerforholdene:
> Vi må i det hele fastholde vores tidligere omkring brugerforholdene. Hertil må vi bemærke, at bilejere selvfølgelig altid må låne deres biler ud, ligesom billånere kan være årsag til skader, uden at det har betydning for forsikringsforholdet.
>
> Det forhold, at [barnebarns kæreste] har været fører af bilen på tidligere skadetidspunkter medfører således ikke, at fal. § 8 finder anvendelse. I sager omkring brugerforhold kan man ikke se på de enkelte brug/lån isoleret set. I nærværende sag er det mønsteret omkring brugen af bilen samt oplysninger om, at vores tidligere medlem ikke selv anvender bilen, der samlet set gør, at det er vores klare opfattelse, at de reelle førere af bilen er [barnebarn] og [barnebarns kæreste]. Det samlede billede har vi ikke tidligere haft, hvorfor fal. § 8 ikke finder anvendelse.
>
> Hverken [barnebarn] eller [barnebarns kæreste] var medlemmer af FDM i forsikringsperioden, ligesom ingen af dem var fyldt 30 år i forsikringsperioden. De ville således ikke have haft mulighed for at tegne en kaskoforsikring for den omhandlende bil, hvorefter kaskoforsikringen kan opsiges med tilbagevirkende kraft til indtegningstidspunktet.

10. 92349

> Konklusion:
> Det supplerende indlæg fra vores tidligere medlems advokat giver os således ikke anledning til at ændre vores opfattelse af sagen, hvorefter vores primære påstand er, at vores tidligere medlem ikke har sandsynliggjort reelt ejerskab af bilen, hvorfor indtegning af forsikring for denne var i strid med fal. § 35.
>
> Såfremt nævnet måtte finde, at vores medlem har sandsynliggjort en lovlig interesse i bilen, må vi fastholde afvisningen af at dække det anmeldte tyveri, da vi ikke ville have tegnet kaskoforsikring for bilen, såfremt vi havde været bekendt med, at de reelle brugere af bilen hverken var medlemmer af FDM eller i øvrigt fyldt 30 år i forsikringsperioden."

Nævnet er har også modtaget brev af 8/8 2018 fra klagerens advokat. I salgskontrakten af 28/9 2015 mellem klagerens søn og den mellemliggende ejer af bilen er det blandt andet anført:

> "1 stk [bil]. Reg.Nr … inklusiv 4 stk … fælge, m. Dæk
> Til pris 375.000,00 Kr
> …
> Køretøjet betales i rater og overføres i købers navn ved sidste rates indbetaling,
> Jeg som sælger har til sidste rate betales, fuld råderet over køretøjet, og er i min besiddelse indtil sidste rate er betalt
> Køber betaler fra d 28/09-15 Vægtafgift og forsikring hvis køretøjet skal beholdes indregistreret."

I salgskontrakten underskrevet den 26/4 2016 mellem den mellemliggende ejer og klageren er det blandt andet anført, at klageren køber bilen som beset til 210.000 kr., og at betalingen sker kontant ved registrering. I skadeanmeldelsen af 23/11 2016 vedrørende en skade på bilen den 15/11 2016 er det anført, at føreren af bilen var klagerens barnebarns kæreste, der blev angivet som låner. Det er i uheldsbeskrivelsen blandt andet anført, at "Jeg er i gang med at handle, da jeg bliver gjort opmærksom på, at skadeforvolder har bakket ind i en [farve] [biltype], hvorefter jeg finder ud af, at det er vores bil som er tale om." I skadeanmeldelsen af 27/4 2017 vedrørende en skade på bilen den 11/4 2017 er det anført, at føreren af bilen var klagerens barnebarns kæreste, der blev angivet som fast bruger. Det er i uheldsbeskrivelsen noteret, at "Holder parkeret, da en ældre mand bakker ind i mig, da han skal rette til, for at kunne parkere i bås." I skadeanmeldelsen den 29/8 2017 vedrørende en skade på bilen den 23/8 2017 er det anført, at føreren af bilen var klagerens barnebarns kæreste, der blev angivet som låner. I uheldsbeskrivelsen anføres det, at "Jeg kommer kørende, da det begynder at ryge ind i kabinen, hvorefter jeg hurtigt sætter katastrofeblink til, trækker ind til højre og bremser hårdt op. Bagfrakommende rammer derefter ind i bagkofangeren på min bil." I skadeanmeldelsen af 3/12 2017 vedrø-

rende tyveriet den 27/11 2017 er det anført, at klagerens barnebarn var fører, og at han var låner af bilen.

Nævnet er forelagt selskabets interne tegningsregler. Nævnet er også forelagt policen og forsikringsbetingelserne.

Nævnets sekretariat har lyttet til de fremsendte lydoptagelser af samtalerne mellem selskabet og klagerens søn.

Nævnet udtaler:

Klagerens bil blev stjålet den 27/11 2017. Selskabet har afvist dækning for tyveriet ved brev af 28/2 2018. Afslaget blev fastholdt i brev af 18/4 2018, hvor selskabet oplyste, at forsikringen blev annulleret med tilbagevirkende kraft, og præmien blev tilbagebetalt med fradrag af tidligere skadeudgifter.

Selskabet har anført, at der aldrig har fundet en reel handel af bilen sted, idet bilen er blevet overdraget mellem personer, der kender hinanden og dette for beløb uden nærmere sammenhæng. Selskabet mener, at bilen som følge heraf ikke kan være genstand for skadeforsikring tegnet af klageren. Selskabet har henvist til forsikringsaftalelovens § 35. Selskabet har subsidiært henvist til forsikringsaftalelovens § 6 og har anført, at selskabet aldrig ville have tegnet kaskoforsikring for bilen, såfremt selskabet ved indtegningen havde haft kendskab til, hvem bilens reelle brugere var, blandt andet fordi selskabet kun tegner forsikring for den type biler (bilgruppe 17), hvis brugeren kan få elitestatus. Elitestatus kræver som minimum, at brugeren er fyldt 30 år, og at denne har en indboforsikring og en ulykkes-, hus- eller sommerhusforsikring hos selskabet.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist at yde dækning for det anmeldte tyveri. Hun har blandt andet henvist til, at hun har været reelle og retmæssige ejer af bilen, hvorfor hun har haft en lovlig interesse i at forsikre denne, jf. forsikringsaftaleloven § 35. Hun har oplyst, at bilen er af samme mærke som hendes tidligere bil, at købet er foretaget med midler fra hendes

kontante beholdning, og at hun løbende har afholdt udgifter til forsikring, vægtafgift og vedligeholdelse. For så vidt angår selskabets subsidiære påstand, har klageren blandt andet anført, at selskabet som følge af forsikringsaftalelovens § 8 har fortabt retten til at gøre denne indsigelse gældende.

Lovlig interesse

Det fremgår af forsikringsaftaleloven § 35, at "Enhver lovlig interesse, der lader sig ansætte i penge, kan være genstand for skadeforsikring. Forsikringen kan tegnes for forsikringstagerens eller tredjemands interesse".

Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen, at forsikringsaftalelovens § 35 ikke finder anvendelse på en situation som den foreliggende, idet selskabet ikke er fremkommet med oplysninger, som giver nævnet grundlag for at statuere, at de foretagne transaktioner med bilen udgør ulovlige forhold, som ikke bør kunne forsikres.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der er fremlagt en købsaftale mellem klageren og en sælger, og at klageren er registreret som ejer af bilen. Selv om at klageren ikke har dokumenteret, hvorledes hun finansierede købet af bilen, er den undergivet klagerens ejendomsret, hvorfor interessen i at undgå tyveri af bilen derfor anses for at være en lovlig interesse, der kan være genstand for forsikring, jf. forsikringsaftalelovens § 35. Nævnet henviser til afgørelse i sag 70483.

Urigtige oplysninger

Klagerens bil har været impliceret i 4 skadestilfælde, og i skadeanmeldelserne af 15/11 2016, 11/4 2017 og 23/8 2017 er det noteret, at bilen på skadetidspunkterne blev benyttet af klagerens barnebarns kæreste. Den 11/4 2017 har barnebarnets kæreste angivet i skadeanmeldelsen, at hun var fast bruger af bilen. I skadeanmeldelsen af 15/11 2016 har hun omtalt bilen som "vores bil", og i skadeanmeldesen af 23/8 2017 har hun omtalt bilen som "min bil".

13. 92349

Det fremgår af sagen, at klagerens søn i en telefonsamtale med selskabet har forklaret over for selskabet, at klageren er ikke længere ser så godt, og at det mest er andre, der kører hende rundt, når hun skal noget. Det er ikke oplyst, at klageren selv kører bilen samt i hvilket omfang. Den stjålne bil er en "sporty model", hvorimod klagerens tidligere bil var en stationcar. I sælgerens annonce var bilen med "alt i udstyr, dobbelt udstødninger med fjernbetjening til hvor du kan slå lyden til om den skal brøle eller om den skal være lydløs. … Der medfølger … fælger …".

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at selskabet har godtgjort, at klageren ikke har oplyst selskabet om de korrekte brugerforhold vedrørende bilen, og at klagerens barnebarn og dennes kæreste må anses for at have været faste brugere af bilen.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på oplysningerne om de tidligere skader og indholdet af skadeanmeldelserne samt oplysningen om biltypen, og at klageren er svagtseende. Nævnet har også lagt vægt på oplysningerne om, at klagerens barnebarn kort efter indregistreringen ændrede sin adresse til klagerens bopæl.

Selskabet har ikke fremlagt materiale fra indtegningstidspunktet – eksempelvis en begæring – hvorfor nævnet ikke kan lægge til grund, at klageren over for selskabet har afgivet oplysninger om brugerforholdet til bilen i forbindelse med tegningen. Nævnet finder derfor, at forholdet må vurderes efter forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6.

Nævnet finder, at det er almindelig kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugerens risikooplysninger, hvorfor klageren ved tegningen burde have oplyst, at hendes barnebarn var bruger af bilen. Nævnet finder, at det må tilregnes klageren som groft uagtsomt, at denne oplysning ikke er givet til selskabet.

Nævnet finder, at selskabet har sandsynliggjort, at forsikringen ikke ville være blevet tegnet, hvis de rette brugerforhold var blevet oplyst, idet barnebarnet og dennes kæreste ikke opfyldte betingelserne for at tegne forsikring i selskabet.

14. 92349

Nævnet finder, at selskabet som udgangspunkt i medfør af forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6, er berettiget til afvise dækning for det anmeldte tyveri og ophæve forsikringen med tilbagevirkende kraft.

Klageren har anført, at selskabet har reklameret for sent, jf. forsikringsaftalelovens § 8, og hun har henvist til, at det ved skadeanmeldelsen den 11/4 2017 blev angivet, at barnebarnets kæreste var fast bruger af bilen.

Selskabet har afvist, at forsikringsaftaleloven § 8 finder anvendelse, idet der ikke kan ses på de enkelte brug/lån isoleret set. Det er mønsteret omkring brugen af bilen og oplysningerne om, at klageren ikke selv benytter bilen, der gør, at det er selskabets opfattelse, at det er barnebarnet og kæresten, der er de reelle brugere af bilen. Selskabet har anført, at det ikke tidligere har haft det samlede billede.

Af forsikringsaftalelovens § 8 fremgår det blandt andet, at "Vil selskabet påberåbe sig, at et af de i §§ 5-7 nævnte forhold foreligger, skal det efter at have fået kundskab om oplysningens urigtighed uden unødigt ophold meddele forsikringstageren, i hvilket omfang det vil påberåbe sig nogen af de rettigheder, disse paragraffer hjemler."

Med henvisning til oplysningerne i de tidligere skadeanmeldelser, hvor det 3 gange er oplyst, at den forsikrede bil blev ført af barnebarnets kæreste, og hvor hun den 11/4 2017 angav sig selv som "fast bruger" finder nævnet, at selskabet allerede den 11/4 2017 fik kundskab om, at oplysningen om brugerforholdet var urigtigt.

Da selskabet slet ikke ville forsikre den pågældende bil, fordi der var tale om en særlig type bil - som blandt andet forudsatte, at brugeren var fyldt 30 år og kunne opnå elitestatus - finder nævnet, at selskabet skal reagere hurtigt og adækvat, når selskabet bliver opmærksom på forhold, som kan indebære, at aftaleforholdet skal bringes til ophør.

15. 92349

På den baggrund, og idet selskabet ved den efterfølgende skadeanmeldelse den 23/8 2017 - hvor barnebarnets kæreste igen omtaler bilen som "min bil" - ligeledes ikke har reageret, finder nævnet efter en samlet vurdering, at selskabet som følge af forsikringsaftalelovens § 8 har fortabt retten til ultimo februar 2018 at gøre reglerne om urigtige oplysninger om brugerforhold gældende.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Lærerstandens Brandforsikring A/S, skal anerkende at selskabets ophævelse af forsikringen samt afslaget på dækning for tyveriet den 27/11 2017 med henvisning til FAL § 35 og § 7, jf. § 6 er uberettiget. Selskabet skal genoptage sagsbehandlingen og skal yde dækning i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne. Allerede forfaldne beløb skal forrentes i overensstemmelse med FAL § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels